

YES, DET ER GUD

Peter Laugesen

den anden side af det konkrete den
gernes arbejder med på akademiet det
er ikke noget personligt hr. personalechef

men det er brugbart bare man er
opmærksom på at det kan ende med at være
bare et visitkort og en onsdagsavis

for kritikken er der ingen der husker om en
uge men digtet hvis det er et digt lever
videre mon ikke det var eliot

det samme med manifeste de holder ikke
længe men de digte de propaganderer for
de holder sommetider helt konkret

i det konkrete selv om det er i genreblandede
ud- og indviklinger som madsen og heissenbüttel
og alting passerer jo som poesi igennem sprogets

yes, det er gud

51

filter hvor erhvervslivet aldrig under nogen
omstændigheder vil være parat til at sponsorere
noget der ikke giver reklamefordel kunst er

billig reklame VAREFAKTA er osse kritikerens
domæne akademisk æstetik kan kun tale om det der
er banalt forbrugeroplysning kan kun

tale på vegne af et abstrakt folk og p. l. møllers
opfattelse af det "hellige" var på hans tid ret
snævert definerbart hvad det ikke trods

thorgaard er i dag og hans ide om at kritikeren
på en eller anden måde skal drage folket op
eller kunsten ned -- ja håndværkere er dyre

de skal have timeløn og for dem bærer arbejdet
ikke lønnen i sig selv sådan som
kunstneren i det kristne perspektiv får løn

i ånden men sæt en stenhugger til det
og det er ikke længere skulptur for der er ingen
skulptør

indblandet det er konceptuelt objekt skulptur
"som" eller "som om" begrebet håndværk
i forbindelse med litteratur bedre måske

med borroughs' "the job" — "tools
of the trade" — pen papir maskine båndoptager
og det engelske "major poet" / "minor poet"

som vi ikke har på dansk dels størrelsen
og dels noget andet for eliot
forfatterskaber der med fordel kan læses

helt igennem og andre
der kun behøver optræde i antologiserede
højdepunkter gearskift i processen

kører ikke i fjerde gear op ad lang
skrånende men ikke særlig stejl bakke
men bruger det gear der passer til

landskab
omgivelser praksis den måde at skrive på
og de måder der findes at gøre det på

som rus og narkotika en side af poesien
sjældent beskrevet af kritikere fordi det
kun

meget sjældent (benjamin) er en del af
kritikerens apparat motor begrundelse
det kritikerens gør men en kendsgerning

at brug af diverse stoffer er udbredt
meget blandt kunstnere og langt mindre
blandt kritikere hvilket giver nogen gear

som en stor del af kritikken slet ikke
har
og dermed manglende mulighed for at

genkende — hvilket er kritikkens hjerte —
sig selv i sig selv som kritiker i det
kritiserede og skrive sådan videre

i stedet har vi så den pludrende
digterkritik og den statistiske
akademikerkritik men luk æsken op

og baudelaire springer ud bandende og
svovlende hvor det kritiske er det højst
poetiske og nybrydende mens poesien

hænger fast og peger bagud en type kritiker
der ofte vil være filosofen og dem er der
heller ikke særlig mange af

men mange der tror de er det konkret
poesi som filosofi spil i sprog leg
med lyd og tegn wittgenstein

kierkegaard stirner marx-engels
nietzsche bataille schopenhauer pascal
bataille artauds magiske glossolalier

grækerne romerne et helt lag meget dybt
som vi næsten aldrig ser mere
fordi det er gledet ud af uddannelserne

bogudvalget
i akademisk boghandel viser at studenterne
ikke længere læser ældre engelsk poesi

men af en eller anden grund hvis resultater
endnu ikke har vist sig
læser de store doser af dylan thomas

det ved jeg fordi jeg i forgårs ledte efter
herbert og herrick i forbindelse med ernst jandl
francois villon eugen gomringer kurt schwitters

walther von der vogelweide raoul hausmann
og minnesangerne dafydd ap gwilym kalevala edda
og holderlins forbindelse med michelangelos

sonetter men den poesi der indeholder
sin egen kritik kræver en kritik der
indeholder sin egen poesi

...weiterplaudern

h e i d e g g e r

e g g h e i d e r

g e i g h e r d e

h e r d g e i g e

you see what son?

kritik er SIMPEL
som virus.